

מסכת נדה

פרק א'

א. שְׁמַאי אָמֵר, כֹּל הַפְּשִׁים דֵין שְׁעַטָּן. הַלְלָא אָמֵר, מִפְקִידָה לְפִקְידָה, וְאֶפְלוּ לִימִם הַרְבָּה. וְחַכְמִים אָמְרִים, לֹא כְּדָבְרֵי זֶה וְלֹא כְּדָבְרֵי זֶה, אֶלָּא מִיעַת מִמְּעֵט עַל יָד מִפְקִידָה לְפִקְידָה, וּמִפְקִידָה לְפִקְידָה מִמְּעֵט עַל יָד מִיעַת לְעַת. כֹּל אֲשֶׁר שִׁיחַ לָה וָסֶת, דֵין שְׁעַטָּה. וְהַמְשֻׁמְשָׁת בָּעָדִים, הַרְיָוּ כִּפְקִידָה, וּמִמְּעֵט עַל יָד מִיעַת לְעַת וְעַל יָד מִפְקִידָה לְפִקְידָה:

ב. בַּיָּצָד דֵין שְׁעַטָּה. קִיְתָה יוֹשַׁבְתָה בְּמֶטֶה וּעֲסֻוקָה בְּטָהֳרוֹת, וּפִרְשָׁה וּרְאָתָה, הִיא טְמֵאָה וְכָלָן טְהוֹרוֹת. אֶף עַל פִי שָׁאָמָרוּ, מִטְמֵאָה מִיעַת לְעַת, אֵינָה מְוִנה אֶלָּא מִשְׁעָה שְׁרָאָתָה:

ג. רַبִּי אַלְיָזֶר אָמֵר, אֶרְבֶּעָנִים דֵין שְׁעַטָּנוֹ, בְּתוֹלָה, מַעֲבָרָת, מְגִיקָה וּזְקָנָה. אָמַר רַבִּי יְהוֹשָׁעַ, אָנָי לֹא שְׁמַעְתִּי אֶלָּא בְּתוֹלָה, אֶבְלָה כָּרְבִּי אַלְיָזֶר:

ד. איזו היא בтолה, כל שלא ראתהدم מימיה, אף על פי שגשואה. מעברת, משיינוע עברה. מביקה, עד שתגמל את בנה. נתנה בנה למnikah, גמלתו או מת, רב מאיר אומר, מטמאה מעט לעת. וחכמים אומרים, דיה שעטה:

ה. איזוהי זקנה. כל שעברו עליה שלוש עונות סמוּך לזקנתה. רב אליהו אמר, כל אשא שעברו עליה שלוש עונות, דיה שעטה. רב יוסי אומר, מעברת ומנקה שעברו עליהם שלוש עונות, דין שעתן:

ו. ובמה אמרו דיה שעטה. בראשה ראנונה. אבל בשנית, מטמאה מעט לעת. ואם ראתה הראשונה מאנס, אף בשנית דיה שעטה:

ז. אף על פי שאמרו דיה שעטה, צריכה להיות בודקת, חוץ מן הנזה והיושות על דם טהר. ומשפעת בעדים, חוץ מיושות על דם טהר, ובтолה שחמיה טהורם. ופעמים צריכה להיות בודקת, בשחרית ובין השמשות, ובשעה שהיא עוברת לשמש את ביתה. יתרה עליהם כהנות, בשעה שני אוכלות בתרומה. רב יהודה אומר, אף בשעת עברתו מלאכל בתרומה: